[2024] 12 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 500 : 2024 ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ.ਸੀ. 945

ਤੇਜ ਭਾਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ

(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6557)

09 ਦਸੰਬਰ 2024

[ਪਾਮਿਦੀਘੰਟਮ ਸ਼੍ਰੀ ਨਰਸਿਮਹਾ ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਮਹਿਤਾ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ।

ਹੈੱਡਨੋਟਸ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਲਸੰਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਥੋਟਾ ਸੇਸ਼ਰਥੰਮਾ, ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਕਰਮੀ, ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਗੁਮਫਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਕਰਮੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਮਫਾ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ, ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਆਪਣੇ ਦਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਬਲਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਉਲਟ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ। 24 ਅਤੇ 25]

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਵੀ. ਤੁਲਾਸੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਵੀ. ਸੇਸ਼ਾ ਰੈਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲਆਰਐਸ [1977] 3 ਐਸਸੀਆਰ 261 : ***(1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 99****; ਕਰਮੀ ਬਨਾਮ ਕਰਮੀ ਵੀ. ਅਮਰੂ* ***(1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86****;*

ਤੇਜ ਭਾਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ.

ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ [2006] ਪੰਨਾ 5 ਐਸਸੀਆਰ 799 : **(2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 75**; ਗੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ [1987] 3 ਐਸਸੀਆਰ 576 : (1987) 3 ਐਸਸੀਸੀ 674; ਥੋਟਾ ਸੇਸ਼ਰਥੰਮਾ ਬਨਾਮ ਥੋਟਾ ਮਨੀਕਯੰਮਾ [1991] 3 ਐਸਸੀਆਰ 717: **(1991) 4 ਐਸਸੀਸੀ 312**; ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2000] 3 ਐਸਸੀਆਰ 61 : **(2000) 6 ਐਸਸੀਸੀ 310;** ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਵਿ. ਕਮਲਾ **(2005) 5 ਐਸਸੀਸੀ 390;** ਜੁਪੁਡੀ ਪਰਧਾ ਸਾਰਥੀ ਬਨਾਮ ਪੈਂਟਾਪਤੀ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ [2015] 14 ਐਸਸੀਆਰ 374: **(2016) 2 ਐਸਸੀਸੀ 56;** ਵੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐਲ ਬਕਥਾਵਤਸਲਾਮ [2020] 9 ਐਸਸੀਆਰ 619: **(2021) 16 ਐਸਸੀਸੀ 543;** ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਕਾਸ਼ੀਰਾਮ [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 16 : **(1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 111**; ਗਦਮ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਗਦਮ ਰਾਮੀਰੈਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ. [2010] 11 SCR 656 : **(2010) 9 SCC 602;** ਜਗਨ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ . ਧਨਵੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ. [2012] 2 ਐਸਸੀਆਰ 303 : **(2012) 2 ਐਸਸੀਸੀ 628**; ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਵੀ. ਆਰਐਸ ਗਰੇਵਾਲ [2013] 5 ਐਸਸੀਆਰ 267 : **(2013) 4 ਐਸਸੀਸੀ 636**; ਰਣਵੀਰ ਦੀਵਾਨ ਬਨਾਮ ਰਸ਼ਮੀ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ . [2017] 13 ਐਸਸੀਆਰ 542: **(2018) 12 ਐਸਸੀਸੀ 1;** ਜੋਗੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। [2022] 9 ਐਸਸੀਆਰ 766: **(2022) 4 ਐਸਸੀਸੀ 274**; ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਰੈਟਨੇ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਿਰਾ. [1967] 3 ਐਸਸੀਆਰ 454 : ਏਆਈਆਰ **1967 ਐਸਸੀ 1786**; ਸੇਠ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਂਸੋ ਦੇਵੀ [1970] 2 ਐਸਸੀਆਰ 95 : **(1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 586**; ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ **(1989) 3 ਐਸਸੀਸੀ 572;** ਸੀ. ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਥਿਰੂਕੋਇਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ [1996] 1 SCR 1068 : **(1996) 8 SCC 525;** ਗੁਮਫਾ ਬਨਾਮ ਗਾਂਫਾ ਵੀ. ਜੈਬਲ [1994] 1 ਐਸਸੀਆਰ 901 : **(1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 511**; ਭੂਮੀਰੈਡੀ ਚੇਨਾ ਰੈਂਡੀ ਬਨਾਮ ਭੂਸਪੱਲੀ ਪੇਡਾ ਵੇਰੱਪਾ [1996] ਸਤੰਬਰ 9 ਐਸਸੀਆਰ 332: **(1997) 10 ਐਸਸੀਸੀ 673**; ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ [1995] ਪੰਨਾ 5 ਐਸਸੀਆਰ 162 : **(1996) 1 ਐਸਸੀਸੀ 35;** ਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ। 5. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਸਵਤੀਬਾਈ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ [2007] 12 ਐਸਸੀਆਰ 375 : **(2008) 1 ਐਸਸੀਸੀ 465**; ਮੁੰਨੀ ਦੇਵੀ ਉਰਫ ਨਾਥੀ ਦੇਵੀ (ਡੀ) ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰ ਉਰਫ਼ ਲੱਲੂ ਲਾਲ (ਡੀ) [2022] 3 SCR 876: **(2022) 17 SCC 434;** ਕਲਾਕੁਰੀ ਪੱਟਾਭੀਰਾਮਸਵਾਮੀ (ਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਕਲਾਕੁਰੀ ਕਾਮਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ, 2024 ਆਈਐਨਐਸਸੀ 883 ਰਾਹੀਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956

ਕੀਵਰਡਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 14; ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸੁਭਾਅ।

ਡਿਜੀਟਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੇਸ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 6557

1986 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 2897 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 07.08.2013 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰੀ

ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸਚਿਨ ਜੈਨ, ਅਜੇ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਸ਼ੀ ਸੰਗਤਾਨੀ, ਵਿਸ਼ਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਭਦਰਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਰਾਜੀਵ ਰੰਜਨ ਦਿਵੇਦੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਮਿੱਤਲ, ਅੰਸ਼ੁਲ ਮਿੱਤਲ, ਅਰਚਿਤ ਉਪਾਧਿਆਏ, ਸਮੀਰ ਡਾਵਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਮਿੱਤਲ ਡਾਵਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਆਯੂਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ / ਆਦੇਸ਼

ਆਰਡਰ

1. ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956,1 ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵੀ ਤੁਲਾਸੰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਸਟਿਸ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਢੁਕਵੇਂ ਖਰੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਲਈ ਸਵਰਗ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ ਭਗਵਤੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਾਜਕ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

> “67. ..... ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੁਝ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿਚ, ਬਲਕਿ ਖੁਦ ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 1967 ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ'।

[1977] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 261 : (1977) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 99

ਤੇਜ ਭਾਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ.

> ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ, ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ। ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ, ਬੇਚੈਨ, ਬੇਚੈਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕ ਸੇਧ ਦੇ ਸਰਲ ਲਾਭ ਨਾਲ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਹ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਲਈ ਸਵਰਗ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

2. ਇਸ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਤੁਲਸੰਮਾ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਜ ਤੱਕ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 18 ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਲਸਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਤੁਲਸਮਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ, ਵੱਖਕਰਨ, ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਲਸੰਮਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਲਸੰਮਾ ਵਿੱਚ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਤੁਲਸੰਮਾ ਵਿੱਚ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣਉਲੰਘਣਯੋਗ ਸਿਧਾਂਤ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਸਰਾ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, i) ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ, ii) ਉਹ ਸਾਧਨ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ iii) ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ।

3. ਮਿਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਿੱਚ ਹਾ

ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨੂੰ ਖੋਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੇਧ ਦੇਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ। ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਬੇਚੈਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕ ਸੋਧ ਦੇ ਸਰਲ ਲਾਭ ਨਾਲ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ. ਇਹ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਇਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਲਤ ਡਰਾਫਟਸਮੈਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਲਈ ਸਵਰਗ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

4. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।

5. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰੀਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

6. ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 02.03.1981 ਨੂੰ ਕੰਵਰ ਭਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਕੰਵਰ ਭਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 03.03.1965 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ। ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ। ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਿੰਡ ਨਲਵੀ ਕਲਾਂ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਛਮੀ ਬਾਈ ਕੋਲ ਲਗਭਗ 21/2 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਨੰਬਰ 4, ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ 17/2, 18, 19/1, 23/1 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸ੍ਰੀ ਮੂਲ ਚੰਦ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੂਲ ਚੰਦ (ਮੇਰੇ ਪੋਤੇ) ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਛਮੀ ਬਾਈ ਪਿੰਡ ਕੁੰਜਪੁਰਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਮੂਲ ਚੰਦ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੋਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਨੰਦ ਲਾਲ 1/2 ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਕੰਵਰ ਭਾਨ ਦੀ 11.10.1965 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤੇਜ ਭਾਨ ਦੇ ਬੇਟੇ ਅਤੇ ਪੋਤੇ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

8. 31.01.1986 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੁਲਸੰਮਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੰਵਰ ਭਾਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਗਾ। ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਮੀ ਬਨਾਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਅਮਰੂ 3 ਅਤੇ ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੁਲਸੰਮਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਰਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਰੀਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਧਰੁਵ ਮਹਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਲਸਮਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਹੋਰ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, 5 ਥੋਟਾ ਸੇਸ਼ਰਥੰਮਾ ਬਨਾਮ ਥੋਟਾ ਮਾਨਿਕਯੰਮਾ,

3 (1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86

4 [2006] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 799 : (2006) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 75

5 [1987] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 576: (1987) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 674

6 [1991] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 717 : (1991) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 312

ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, 7 ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ, 8 ਜੁਪੁਡੀ ਪਰਧਾ ਸਾਰਥੀ ਬਨਾਮ ਪੈਂਟਾਪਤੀ ਰਾਮਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ 9 ਅਤੇ ਵੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐਲ ਬਕਥਾਵਤਸਲਾਮ।10 ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਨੀਲ ਕੇ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 5. ਕਾਸ਼ੀਰਾਮ 11 ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗਦਮ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੈਡੀ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ। 5. ਗਦਮ ਰਾਮੀਰੈਡੀ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ,12 ਜਗਨ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਧਨਵੰਤੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ., 13 ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਕੌਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਵੀ. ਆਰ. ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, 14 ਰਣਵੀਰ ਦੀਵਾਨ ਬਨਾਮ ਰਸ਼ਮੀ ਖੰਨਾ ਅਤੇ 15 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.16 ਵੀ ਇਸੇ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

10. ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ।

7 [2000] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 61 : (2000) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 310
8 (2005) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 390
9 [2015] 14 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 374 : (2016) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 56
10 [2020] 9 ਐਸਸੀਆਰ 619 : (2021) 16 ਐਸਸੀਸੀ 543
11 1994] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 16 : (1994) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 111
12 [2010] 11 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 656: (2010) 9 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 602
13 [2012] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 303 : (2012) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 628
14 [2013] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 267: (2013) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 636
15 [2017] 13 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 542: (2018) 12 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ.

ਜਾਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਤ੍ਰਿਧਨ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਨਾਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

11. ਅਸੀਂ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 1967 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਸੇਠ ਬਦਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਂਸੋ ਦੇਵੀ (18) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜਾਂ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

17 [1967] 3 ਐਸਸੀਆਰ 454 : ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1786

18 [1970] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 95 : (1969) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 586

19 **ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**: ਗੁਮਲਾਪੁਰਾ ਤਗੀਨਾ ਮਾਟਾਡਾ ਕੋਟੂਰੂਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਸੇਤਰਾ ਵੀਰਾਵਵਾ [1959] ਪੰਨਾ 1 ਐਸਸੀਆਰ 968; ਐਸਐਸ ਮੁੰਨਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਐਸਐਸ ਰਾਜਕੁਮਾਰ [1962] ਪੰਨਾ 3 ਐਸਸੀਆਰ 418, ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰੈਟਨੇ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1786; ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਓ ਰਾਮਚੰਦਰ ਪੰਤ ਬਨਾਮ ਰਮਾਬਾਈ, ਐਲਆਰ 5 ਆਈਏ 114; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੈਨ ਕੁਏਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਲਾ ਦੇਵੀ, ਐਲਆਰ 73 ਆਈਏ 208; ਪ੍ਰਤਾਪਲ ਅਗਰਵਾਲ ਬਨਾਮ ਧਨਾਬਤੀ ਬੀਬੀ, ਐਲਆਰ 63 ਆਈਏ 33; ਨਮਨਗਿਨੀ ਦਾਸੀ ਬਨਾਮ ਕੇਦਾਰਨਾਥ ਕੁੰਡੂ ਚੌਧਰੀ, ਆਈਐਲਆਰ 16 ਕੈਲ 758 (ਪੀਸੀ)।

20 **ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ**: ਸੇਠ ਬਦਰੀ ਪਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਂਸੋ ਦੇਵੀ (1969) 2 ਐਸਸੀਸੀ 586; ਨਿਰਮਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਵਿਦਿਆ ਵੰਤੀ (1969) 3 ਐਸਸੀਸੀ 628; ਰਾਣੀ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਯਦੁਨੰਦਨ ਰਾਮ (1969) 1 ਐਸਸੀਸੀ 604; ਐਸਐਸ ਮੁੰਨਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਐਸਐਸ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ [1962] ਪੰਨਾ 3 ਐਸਸੀਆਰ 418; ਏਰੰਮਾ ਬਨਾਮ ਏਰੰਮਾ ਵੀ. ਵੀਰੁਪਾਨਾ [1966] 2 ਐਸਸੀਆਰ 626; ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਰੈਟਨੇ [1967] 2 ਐਸਸੀਆਰ 454; ਸੁਖਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗੌਰੀ ਸ਼ੰਕਰ [1968] 1 ਐਸਸੀਆਰ 476;

21 ਮਨਜ਼ੂਰੀ: ਬੀ.ਬੀ. ਪਾਟਿਲ ਬਨਾਮ ਗੰਗਾਬਾਈ, ਏਆਈਆਰ 1972 ਬੋਮ 16, ਸੁਮੇਸ਼ਵਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਸਵਾਮੀ ਨਾਥ ਤਿਵਾੜੀ, ਏਆਈਆਰ 1970 ਪੈਟ 348; ਗੈਡਿਊ ਰੈਡੇਯਾ ਬਨਾਮ ਵਰਪੁਲਾ ਵੈਂਕਟਰਾਜੂ, ਏਆਈਆਰ 1965 ਏਪੀ 66; ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਝਾ, ਏਆਈਆਰ 1967 ਮੈਡ 428; ਐਚ ਵੈਂਕਾਨਾਗੌੜਾ ਬਨਾਮ ਹਨਮਨਾਗੌਡਾ, ਏਆਈਆਰ 1972 ਮਾਈਸ 286; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ਰਬਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਪੰਡਿਤ ਹੀਰਾਲਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1964 ਪੁੰਜ 114; ਸ਼ੇਸ਼ਧਰ ਚੰਦਰ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾਸੀ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਕੈਲ 438; ਸਰਸਵਤੀ ਅੰਮਲ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਸ਼ੇਨੋਈ, ਏਆਈਆਰ 1966 ਕੇਰ 66; ਕੁੰਜੀ ਥੈਮਨ ਬਨਾਮ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ, ਆਈਐਲਆਰ (1970) 2 ਕੇਰ 45; ਸੁਮੇਸ਼ਵਰ ਮਿਸ਼ਰਾ ਬਨਾਮ ਸਵਾਮੀ ਨਾਥ ਤਿਵਾੜੀ, ਏਆਈਆਰ 1970 ਪੈਟ 348; ਸਸਾਧਰ ਚੰਦਰ ਦਿਵਸ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਸੁੰਦਰੀ ਦਾਸੀ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਕੈਲ 438.

22 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ: ਨਰਾਇਣੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇ ਦੇਵੀ (1976) 1 ਐਸਸੀਸੀ 574, ਗੁਰੂਨਾਧਮ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਨਾਧਮ ਵੀ। ਸੁੰਦਰਾਜੁਲੂ, ਆਈਐਲਆਰ (1968) 1 ਮੈਡ 467; ਸੰਥਾਨਮ ਬਨਾਮ ਸੰਥਾਨਮ ਵੀ. ਸੁਬਰਾਮਨੀਆ, ਆਈਐਲਆਰ (1967) 1ਮੈਡ 68; ਐਸ ਕਚਪਾਲਿਆ ਗੁਰਕਲ ਬਨਾਮ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਮ ਗੁਰੂਕਲ, ਏਆਈਆਰ 1972 ਮੈਡ 219; ਸ਼ਿਵ ਪੂਜਨ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਜਮੁਨਾ ਮਿਸੀਰ, ਆਈਐਲਆਰ (1947) ਪੈਟ 1118; ਗੋਪੀਸੇਟੀ ਕੋਂਡਾਈਆ

ਇਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ;

(1) ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋਈ ਖਾਲੀ ਰਸਮੀ ਜਾਂ ਭਰਮ ਭਰਿਆ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਠੋਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਵਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਯਜਨਾਵਲਕਯ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਨੂ ਤੱਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਵੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲਾ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ.

(2) ਧਾਰਾ 14 (1) ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਵ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋ ਜਾਵੇ.

ਗੁੰਡਾ ਸੁਬਰਾਯੁਡੂ, ਆਈਐਲਆਰ (1968) ਏਪੀ 621; ਰਾਮ ਜਗ ਮਿਸਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਜਗ ਮਿਸੀਰ ਬਨਾਮ। ਏਕੀਕਰਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਏਆਈਆਰ 1975 ਸਾਰੇ

151; ਅਜਾਬ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ, ਏਆਈਆਰ 1959 ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ 92; ਨਾਰਾਇਣ ਪਾਤਰਾ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ ਪਾਤਰਾਨੀ (1970) 36 ਕਟ ਐਲਟੀ 567;

ਗੋਪੀਸੇਟੀ ਕੋਂਡਾਈਆ ਬਨਾਮ ਗੁੰਡੇ ਸੁਬਰਾਯੋਡੂ, ਆਈਐਲਆਰ 1968 ਏਪੀ 621; ਗੁਰੂਨਾਧਮ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰਾਜੁਲੂ ਚੇਟੀ, ਆਈਐਲਆਰ (1968) 1 ਮੈਡ 567.

(4) ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ, ਫਰਮਾਨਾਂ, ਪੁਰਸਕਾਰਾਂ, ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਆਦਿ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਲੇਖ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ, ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿੱਥੇ, ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਵੰਡ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸ ਦੀ ਔਰਤ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਸੀਮਤ ਹਿੱਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਅਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣਗੇ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਜਾਂ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(5) ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ "ਵੰਡ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ", "ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਦਲੇ", "ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ" ਆਦਿ ਵਰਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। (2) ਇਹਨਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਵਿਆਪਕ ਸੰਭਵ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਾਲਕ ਉਸ ਦਾ ਅਸਲ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ 1956 ਦਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁੱਢਲੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਿਮ ਫਰਮਾਨ, ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵਿਆਜ ਮਿਲੇਗਾ. ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਾਅਵੇ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(7) ਇਹ ਕਿ ਧਾਰਾ 4 (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਸੀਮਤ ਵਿਆਜ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

13. ਤੁਲਸੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਗੁਲਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 23 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਮੇਜਰ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

14. 1991 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਥੋਟਾ ਸੇਸ਼ਰਥੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਤੁਲਸੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਤੁਲਸੰਮਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਜਾਂ 14 (2) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਕ ਛੋਟਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਦਰੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਂਸੋ ਦੇਵੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਰਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ"।25 ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਹਿਮਤ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ "ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

15. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮਿਸਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

16. ਸੀ. ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ 1996 ਦਾ ਫੈਸਲਾ। 5. ਸ਼੍ਰੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਸਵਾਮੀਨਾਥਸਵਾਮੀ ਥਿਰੂਕੋਇਲ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ 27 ਇਸ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੀ ਹੈ

23 ਆਈ.ਡੀ. ਨੰਬਰ 5- ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 9 ਦੇਖੋ
24 (1989) 3 ਐਸਸੀਸੀ 572
25 ਆਈ.ਡੀ. ਨੰ. 6 – ਪੈਰਾ 10 ਵੇਖੋ
26 ਆਈਬਿਡ - ਪੈਰਾ 29 ਦੇਖੋ
27 [1996] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1068 : (1996) 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 525

ਅਤੇ ਇਹ ਗੁਮਫਾ ਬਨਾਮ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਅਗਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨੋਟ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੈਬਾਈ, 28 ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

"28. ਗੁਮਫਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ 1941 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1958 ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ 1941 ਵਿੱਚ ਵਿਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਪਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਸੀਅਤ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋ ਗਈ। ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਕ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ।

17. ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੂਮੀਰੈਡੀ ਚੇਨਾ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਭੂਸਪੱਲੀ ਪੇਡਾ ਵੇਰੱਪਾ 29 ਅਤੇ ਵੀ ਕਲਿਆਣਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਐਲ ਬਕਥਾਵਤਸਲਾਮ, ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ, 30 ਬਲਵੰਤ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ), ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ), ਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 5. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰਸਵਤੀਬਾਈ ਅਤੇ ਅੰਰ,31 ਜੁਪੁਡੀ ਪਰਧਾ ਸਾਰਥੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਮੁੰਨੀ ਦੇਵੀ ਉਰਫ ਨਾਥੀ ਦੇਵੀ (ਡੀ) ਬਨਾਮ ਰਾਜੇਂਦਰ ਉਰਫ਼ ਲੱਲੂ ਲਾਲ (ਡੀ)32 ਅਤੇ ਕਲਾਕੁਰੀ ਪੱਟਾਭੀਰਾਮਸਵਾਮੀ (ਡੀ) ਰਾਹੀਂ ਐਲਆਰਐਸ ਬਨਾਮ ਕਲਾਕੁਰੀ ਕਾਮਰਾਜੂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਤੁਲਸੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਏ ਗਏ ਹਨ।

18. ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਭੂਰਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਗੁੰਫਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

1. ਇੰਅਸਟੇਟ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੋਡ ਬਣਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਬਣਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ.

28 [1994] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 901 : (1994) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 511
29 [1996] ਸਤੰਬਰ 9 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 332 : (1997) 10 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 673
30 [1995] ਪੰਨਾ 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 162 : (1996) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 35
31 [2007] 12 ਐਸ ਸੀ ਆਰ 375 : (2008) 1 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 465
32 [2022] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 876: (2022) 17 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 434
33 2024 ਆਈਐਨਐਸਸੀ 883; ਤੁਲਾਸਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਕੇਸ ਰਘੂਬਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ (1998) 6 ਐਸਸੀਸੀ 314, ਮੰਗਤ ਮੱਲ ਬਨਾਮ ਪੁੰਨੀ ਦੇਵੀ (1995) 6 ਐਸਸੀਸੀ 88 ਅਤੇ ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ (1989) 3 ਐਸਸੀਸੀ 572 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

30, ਜਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ।

2. ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।
4. ਸ਼ਬਦ, 'ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ', ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 14 (2) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
5. ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਸੀਅਤ ਰਾਹੀਂ ਸੁਭਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
6. ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਮਰਦ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ।
7. ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਸਥਿਤੀ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ।
8. ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਰਵਾਇਤੀ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਅਪੰਗਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਬਦਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਲੇਗਾ।
9. ਥੋਟਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।
10. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

19. ਗੁਮਫਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਥੋਟਾ ਸੇਸ਼ਰਥੰਮਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ।

20. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਹੈ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

1. ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 18 ਹਮਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ, ਧਾਰਾ 21 ਹਮਾ ਅਧੀਨ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 28 ਐਚਏਐਮਏ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਕ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਐਸ.27 ਐਚ.ਏ.ਐਮ.ਏ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ.
2. ਇਸ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ - ਜੇ ਉਹ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਕਰਦੀ ਹੈ. ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।
3. S.30 ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਦੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਲਕ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਗੇਟ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. S.14(2) ਸ.30 ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਧਾਰਾ 14 (2) ਅਤੇ ਐਸ.30 ਓਟੀਓਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।
4. ਤੁਲਸੰਮਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ (ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ) ਦੀ ਝਲਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਰਮੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸੌਮੀ ਮਜੂਮਦਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ।
5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਸ.14 (1) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ –

ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

6. ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਹਿਲਾ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ (ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

21. ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੁਲਸੰਮਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ. ਇਹ ਉਦਾਹਰਣ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਤੁਲਸੰਮਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਇੱਥੇ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

> 4. ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਵਿਧਵਾ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੨੧ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਵਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਸ਼ਰਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 18 ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਧਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 21, ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਧਾਰਾ 27 ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਨਿਰਭਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਧਾਰਾ 28 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਭਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ

ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੇ ਤਬਾਦਲਾ ਮੁਫਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ. ਧਾਰਾ ੨੮ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਾਵੇਰੀ ਅੰਮਾ ਬਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰੀ ਅੰਮਾ [ਏਆਈਆਰ 1971 ਕੇਰ 216: 1971 ਕੇਐਲਟੀ 299] ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ "ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਧੇ ਹੋਏ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਗੋਦ ਲੈਣ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਉਪ-ਕੁਲ ਸਿਰਫ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਪਤੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

11. ਧਾਰਾ ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵੀ. ਤੁਲਾਸੰਮਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ੇਸ਼ਾ ਰੈੱਡੀ [(1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 99 : (1977) 3 ਐਸਸੀਆਰ 261] ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਇਹ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਸੀਮਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਲਾਸੰਮਾ [(1977) 3 ਐਸਸੀਸੀ 99 : (1977) 3 ਐਸਸੀਆਰ 261] ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਰਚਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰਘੂਬਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ [(1998) 6 ਐਸਸੀਸੀ 314 : ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 2401] ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 (1) ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ।

ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਰਮੀ ਬਨਾਮ ਕਰਮੀ ਵਿੱਚ। ਅਮਰੂ [(1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 86 : ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 745] ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸਾਲ 1938 ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭੂਰਾ ਬਨਾਮ ਕਾਸ਼ੀ ਰਾਮ [(1994) 2 ਐਸਸੀਸੀ 111] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਧ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼ਰਦ ਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਸੋਮੀ ਮਜੂਮਦਾਰ [(2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 91: ਜੇਟੀ (2006) 11 ਐਸਸੀ 535] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਲਾਸੰਮਾ [(1977), 3 ਐਸਸੀਸੀ 99: (1977) 3 ਐਸਸੀਆਰ 261 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ, ਐਕਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਔਰਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਸੀਮਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਮਹਿਲਾ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ (ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ) ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ, ਤੋਹਫ਼ੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

13. ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੇਗੇਟ ਇਸ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਸ਼ਕ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ. ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਪੁਰਸ਼ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਲਈ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

14. ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ, ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ, ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (2) ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 30 ਅਤੇ 14 (2) ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਜਾਂ ਅਸਥਿਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 (1) ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ੧੪ ਅਤੇ ੩੦ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 (1) ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤ ਨੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਤਾਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇ।

22. ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮੀ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਭੂਰਾ, ਗੁੰਫਾ ਅਤੇ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੋ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਰਮੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸੇ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਗਦਮ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨਰੈਡੀ, ਜਗਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਕੌਰ, ਰਣਵੀਰ ਦੀਵਾਨ ਅਤੇ ਜੋਗੀ ਰਾਮ (ਸੁਪਰਾ) ਹਨ।

23. ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਲਸੰਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਥੋਟਾ ਸੇਸ਼ਰਥੰਮਾ, ਮਸੀਲਾਮਨੀ ਮੁਦਲਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਦੇਵੀ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਕਰਮੀ, ਭੂਰਾ ਅਤੇ ਗੁੰਫਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਹਿਮਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੇ ਕਰਮੀ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁੰਫਾ, ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਆਪਣੇ ਦਮ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

24. ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਬਲਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

25. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਆਦੇਸ਼ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਵੱਡਾ ਬੈਂਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ

ਤੇਜ ਭਾਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ (ਡੀ) ਐਲਆਰਐਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੁਆਰਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ: ਮਾਮਲਾ ਉਚਿਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ।

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੈੱਡਨੋਟ: ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016